

Badanie wydajności problemu producentów i konsumentów w podejściu synchronicznym i asynchronicznym.

Autor: Michał Stefanik

Cel

Badanie miało na celu porównanie sprawności działania dwóch podejść do problemu producentów i konsumentów. Pierwsze z nich to synchroniczny bufor korzystający z podwójnych blokad. Drugie jest oparte na wzorcu projektowym ActiveObject. Dodatkowe parametry rozpatrywane w badaniu to:

- liczba producentów
- liczba konsumentów
- ilość wykonywanej pracy pomiędzy kolejnymi akcjami agentów tj. produkcją lub konsumpcją
- ilość wykonywanej pracy przy obsłudze bufora

W dalszej części jeśli będzie mowa o "agentach", będzie chodziło o producentów lub konsumentów.

Sprzęt

- System operacyjny: Ubuntu 22.10 x86_64
- Procesor: Intel i7-7500U (4) @ 3.500GHz 2-rdzeniowy 4-wątkowy
- Pamięć: 8GB

Opis implementacji buforów

Wzorzec Active Object

Podstawowym obiektem w podejściu asynchronicznym jest Scheduler. Posiada on takie dane jak:

- Synchroniczna zewnętrzna kolejka
- Kolejka wewnętrzna

W tych kolejkach przechowuje obiekty funkcji, których wywołanie zlecił agent. Cykl działania Schedulera jest następujący:

1. Sprawdź czy są zadania w kolejce wewnętrznej.
2. Sprawdź czy się da wykonać pierwsze z nich.
3. Jeśli się da wykonać to zdejmij je z kolejki, wykonaj i przejdź do kroku 1. Jeśli nie da się wykonać to przejdź do punktu 4.
4. Sprawdź czy jest zadanie w kolejce zewnętrznej
5. Jeśli jest to sprawdź czy się da wykonać, w przeciwnym wypadku idź do 7.
6. Jeśli się da wykonać to wyjmij je z kolejki, wykonaj i przejdź do punktu 4. Jeśli nie, to wyjmij je z kolejki zewnętrznej, je do kolejki wewnętrznej. Przejdź do kroku 4.
7. Czekaj na zadanie w kolejce zewnętrznej. Jeśli się pojawi to zrób kroki analogiczne do kroków 4-6 i przejdź do kroku 1.

W uproszczeniu jeśli da się wykonać zadania z którejkolwiek kolejki, scheduler je wykonuje. Jeśli zadania wciąż nie da się wykonać, to scheduler zostawia je w kolejce wewnętrznej (nie rusza, bądź wstawia na koniec jeśli była z kolejki zewnętrznej).

Agenci mają dostęp do bufora, ale tylko na potrzebę tworzenia opakowanych metod z dostępem do bufora. Po wykonaniu metody zlecenia na Schedulerze (`scheduler.request()`). W efekcie wywołania tej metody na zewnętrznej kolejce schedulera zostaje umieszczone zleceniu wykonania metody, a agent dostaje obiekt typu `Future`. Obiekt ten zostanie odpowiednio zmodyfikowany podczas wywołania metody przez Scheduler.

Opis metody synchronicznej

Każdy agent ma bezpośredni dostęp do bufora przez synchroniczne funkcje `putList()` oraz `getList()`. Bufor posiada 3 zmienne typu `Lock`:

- `producerLock`
- `consumerLock`
- `internalLock`

oraz dwie zmienne warunkowe na zmiennej `internalLock`. Dzięki takiemu rozwiązaniu nie zachwujemy co prawda kolejności wykonania, ale zapobiegamy zagłodzeniu, gdyż każdy agent po wejściu do pierwszego locka, będzie czekał na wejście do drugiego aż do skutku. W tym czasie będzie agenci z przeciwnej kolejki będą się wywoływać aż agent z pierwotnej kolejki będzie się mógł wykonać. Poniżej przedstawione

```
public void putList(List<Integer> list) throws InterruptedException {
    producerLock.lock();
    internalLock.lock();

    while (capacity - stored < list.size()) {
        producerCondition.await();
    }

    for (Integer value : list) {
        buffer[stored] = value;
        stored++;
    }
    Utils.work(work);
    consumerCondition.signal();
    internalLock.unlock();
    producerLock.unlock();
}
```

Pseudokod 1. Implementacja metody `putList` na synchronicznym buforze.

```
public List<Integer> getList(int n) throws InterruptedException {
    consumerLock.lock();
    internalLock.lock();

    while (stored < n) {
        consumerCondition.await();
    }

    List<Integer> list = new ArrayList<>();
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        stored--;
        totalGet++;
        list.add(buffer[stored]);
    }
    Utils.work(work);
    producerCondition.signal();
    internalLock.unlock();
    consumerLock.unlock();

    return list;
}
```

Pseudokod 2. Implementacja metody getList na synchronicznym buforze.

Metoda badania

Eksperyment polegał na mierzeniu czasu wykonania programu przy wybraniu określonej liczby producentów, liczby konsumentów, ilości wykonywanej pracy przez agentów oraz ilości wykonywanej pracy przez bufor.

Pseudokody agentów (producentów, konsumentów)

```
while (true) {
    listToPut = randomList(bound); // lista losowych wartości o długości
    <1, bound>
    syncBuffer.put(listToPut); // blokujące wstawienie elementów z listy do
    bufora
    doWork(amount); // wykonanie n razy pewnej pracy
}
```

Pseudokod 3. Uprozczone działanie synchronicznych agentów.

```
while (true) {
    n = random(bound); // losowanie liczby z przedziału <1, bound>
    syncBuffer.get(n); // blokujące pobranie n elementów z bufora
    doWork(amount); // wykonanie n razy pewnej pracy
}
```

Pseudokod 4. Uprozczone działanie synchronicznego konsumenta

```
while (true) {
    listToPut = randomList(bound); // lista losowych wartości o długości
    <1, bound>
    futureList = asyncBuffer.put(listToPut); // zlecenie wstawienia n
    elementów do bufora ze zwrotem obiektu typu future
    workCounter = 0; // licznik wykonanej pracy
    while (futureList.isNotReady()) {
        doWork(amount); // wykonanie n razy pewnej pracy
        workCounter++;
    }
}
```

Pseudokod 5. Uprozczone działanie asynchronicznego producenta.

```
while (true) {
    n = random(bound); // losowanie liczby z przedziału <1, bound>
    futureList = asyncBuffer.get(n); // zlecenie pobrania n elementów z
    bufora ze zwrotem obiektu typu future
    workCounter = 0; // licznik wykonanej pracy
    while (futureList.isNotReady()) {
        doWork(amount); // wykonanie n razy pewnej pracy
        workCounter++;
    }
    newList = futureList.getValue()
}
```

Pseudokod 6. Uprozczone działanie asynchronicznego konsumenta.

Dodatkowa praca

Obiekty buforów oprócz operacji takich jak wstawienie oraz pobranie x elementów bezpośrednio do struktury danych, wykonują pewną pracę. Działa to w taki sposób, że po wykonaniu akcji (wstawienia lub pobrania) wykonują zadaną liczbę obliczania sinusów. Identyczną pracę, w odpowiedniej liczbie powtórzeń) wykonują agenci w swojej części pracy.

Metryki

1. Rzeczywisty czas potrzebny na pobranie na co najmniej 50000 elementów z bufora.
2. Średnia ze średniej pracy producentów wykonanej pomiędzy dostęпами do bufora (średnia średnich workDone) w czasie działania programu.
3. Średnia ze średniej pracy konsumentów wykonanej pomiędzy dostęпами do bufora (średnia średnich workDone) w czasie działania programu

Wszystkie te metryki są liczone na raz, więc przez czas działania programu rozumiemy czas po którym bufor obsłuży co najmniej 500000 elementów.

W uproszczeniu: dla każdego producenta mamy listę liczników (doneWork). Dla każdego producenta liczymy średnią pracę. Na koniec liczymy średnią pracę wszystkich producentów (średnią z tych średnich). Analogicznie dla konsumentów.

Ostatecznie w sprawozdaniu została zamieszczona tylko pierwsza, gdyż najwięcej wnosi. Druga i trzecia miały znaczenie pomocnicze przy dobieraniu sensownych parametrów prac.

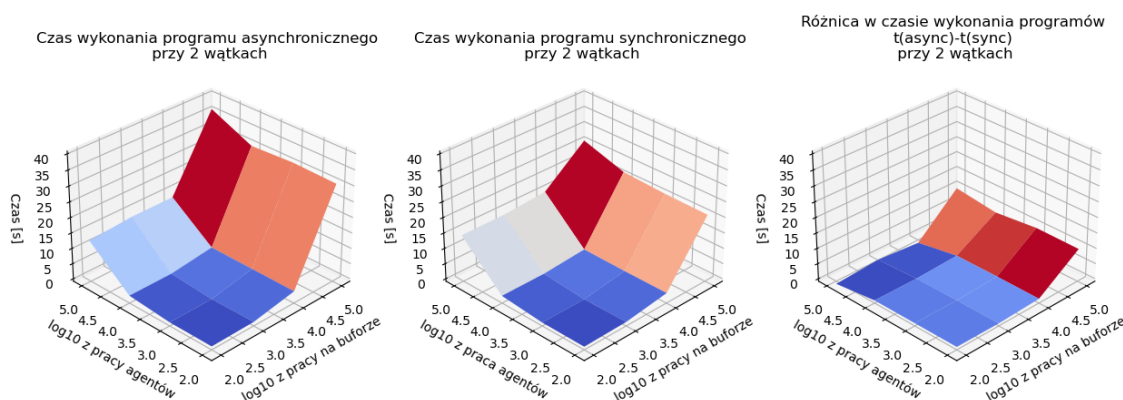
Badane parametry

- Sumaryczna liczba producentów i konsumentów: 2, 4, 8
- Liczba wykonanej pracy przez agentów: 100, 1000, 10000, 100000
- Liczba wykonanej pracy przez bufor: 100 1000 10000 100000

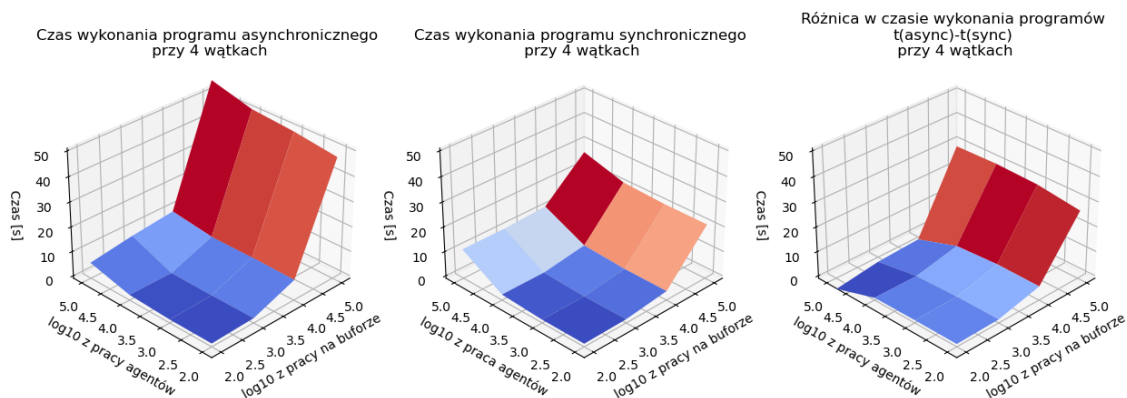
Liczba producentów jest zawsze równa liczbie konsumentów.

Wyniki

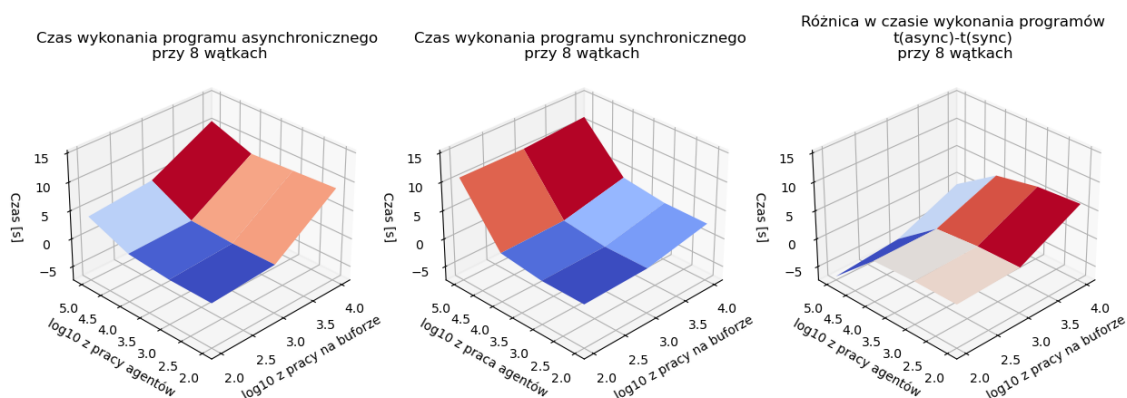
Na wykresach poniżej widzimy czas wykonania się programu w wersji asynchronicznej (po lewej), w wersji synchronicznej (środek), oraz różnice tych czasów (po prawej) w zależności od sumarycznej liczby wątków oraz zadanych prac.

Rysunek 1. Porównanie synchronicznej i asynchronicznej wersji programu przy 2 wątkach agentów.

Rysunek 2. Porównanie synchronicznej i asynchronicznej wersji programu przy 4 wątkach agentów.

Rysunek 3. Porównanie synchronicznej i asynchronicznej wersji programu przy 8 wątkach agentów.

Wnioski

- Na podstawie Rysunku 1, 2 oraz dwóch pierwszych wykresów można wskazać, że wzrost pracy na buforze lub wzrost pracy agentów powodował wydłużenie czasu trwania programu.
- W przypadku gdy trzeba wykonać dużo więcej pracy na wielu agentach w porównaniu do pracy na buforze (Rys 3., prawy wykres), podejście asynchroniczne okazuje się lepsze.
- W zależności od specyfiki problemu jedno z tych podejść może okazać się lepsze i dobrze sprawdzić je oba.